
Deset let ČR v EU. Studenti si přinášejí ze zahraničí neocenitelné zkušenosti

---

Deset let ČR v EU. Studenti si přinášejí ze zahraničí neocenitelné zkušenosti, znělo debatou

Před deseti lety se Praha krátce po půlnoci 1. května rozzářila ohňostrojem. Hlavní město tak oslavovalo vstup České republiky do Evropské unie. První dekádu českého členství v EU si připomněla Univerzita Karlova v pondělí 5. května, když k debatě u kulatého stolu pozvala představitele tuzemské i evropské politické scény.

Diskusi, která se uskutečnila na Právnické fakultě UK, zahájila prorektorka UK pro evropskou problematiku Lenka Rovná. V úvodním slově upozornila na to, jak se Univerzita Karlova zapojila do členství České republiky v Evropské unii.

„Univerzita Karlova se stejně jako univerzity v jiných kandidátských zemích plně zapojila do evropských výzkumných a vzdělávacích projektů ve stejném rozsahu jako členské země. Nasedli jsme do vlaku, který se rozjížděl, byli jsme u toho. Dovolte pár připomenutí: V roce 1999 Univerzita Karlova – jako první pracoviště zemí střední a východní Evropy – získala titul *Jean Monnet Centre of Excellence v Evropských studiích*. Tento titul obhájila opětovně v letech 2006 a 2013. Právnická fakulta společně s Fakultou sociálních věd vytvořily kurzy vzdělávání státní správy v evropských záležitostech *Europaeum*, jejich cílem bylo připravit státní správu na naše plné členství. Tento kurz byl v mezinárodní soutěži více než 2 200 projektů celoživotního vzdělávání ohodnocen bronzovou medailí od Evropské komise v roce 2005,“ upozornila prorektorka Rovná a doplnila, že pracovníci UK se rovněž podíleli na komunikační strategii české vlády či na konstitucionalizaci Evropy a působili a působí v různých poradních orgánech na národní, evropské i mezinárodní úrovni.

Hosty na debatě přivítal též rektor UK Tomáš Zima. „Zanedlouho budou probíhat volby do Evropského parlamentu, tedy do vrcholného orgánu Evropské unie, jistě si každý z nás klade otázky, co by Evropská unie měla přinášet nám, evropským občanům, univerzitě, společnosti. Také si ale musíme odpovědět na otázku, co my, jakožto členové Evropské unie, přineseme Unii,“ podotkl rektor UK na úvod setkání.

V následujícím diskusním panelu hovořili na téma očekávání a představ, s jakými Česká republika do Evropské unie vstupovala a jak byly či nebyly naplněny, hlavní vyjednávač přistoupení České republiky do EU Pavel Telička, bývalý premiér ČR a eurokomisař Vladimír Špidla a z pohledu tehdy již členské země poslankyně dolní komory britského parlamentu Gisela Stuart.

Vladimír Špidla byl před deseti lety premiérem České republiky, finální dohody o vstupu země do Unie proto řešil právě on. Později se stal evropským komisařem pro zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti. Ve svém vystoupení na Univerzitě Karlově vzpomínal na to, jak výrazně se změnil postoj světa k České republice v momentě, kdy bylo zřejmé, že do Unie vstoupí. Najednou slovo naší země dostalo mnohem větší váhu. „Celé české dějiny jsou dějinami účasti v nějaké integraci. Zmiňovaný Karel IV. nás spojil se státy z našeho okolí, pak jsme byli v podunajské monarchii, poté jsme byli Československou republikou, která byla svým způsobem opět integrací, protože integrovala minimálně Slovensko a Zakarpatskou Ukrajinu, abychom v zápětí byli znásilněni protektorátem. I v té době jsme byli součástí celku, který byl však velmi brutální. Po krátké epizodě od konce války do roku 1948 jsme se stali součástí další integrace. Hledáte-li období, kdy české země nebyly součástí nějaké integrace, najdete jej jen obtížně. Náš dějinný pohyb se odehrává v integraci, a tudíž záležití především na tom, v jaké integraci budeme, než že bychom měli volbu nebýt v žádné. Naším očekáváním před deseti lety proto byl bezpečný přístav, to znamená bezpečnostní, ekonomické, sociální a kulturní zabezpečení, toto očekávání se z mého pohledu naplnilo,“ podotkl Vladimír Špidla.

<blockquote class="rightfloat"> <p> To, co se povedlo, jsou možnosti, které má dnes naše mládež, naši studenti. Ty jsou nesrovnatelné s těmi, které jsme měli my. </p> <cite>Pavel Telička</cite> </blockquote>

Pavel Telička na akademické půdě připomněl, jaké možnosti přinesl vstup do Unie studentům vysokých škol, a upozornil na možnosti volného pohybu obyvatel v evropském prostoru. „To, co se povedlo, jsou možnosti, které má dnes naše mládež, naši studenti. Ty jsou nesrovnatelné s těmi, které jsme měli my. Na první pohled možná banalita, možná pro někoho možnost studovat v zahraničí není až tak zásadní věc, ale studium v zahraničí – a vůbec možnost pohybovat se – vytváří předpoklad pro střet, střet kultur, střet systémů, střet zkušeností, to samo o sobě obohacuje. Jsou to znalosti a zkušenosti, které nabýváme jinde než v České republice, v prostředí, kam jsme se chtěli integrovat. Přinášíme si to tak alespoň v určité míře zpět a já věřím, že to je příslib investice do budoucna,“ zamýšlel se Pavel Telička.

Spíše do budoucnosti se dívala ve svém projevu i britská labouristická poslankyně a někdejší britská ministryně zdravotnictví Gisela Stuart. „Praha je srdcem Evropy politicky, stejně jako historicky a geograficky,“ zdůraznila na úvod. V souvislosti s krizí na Ukrajině zdůraznila význam mezinárodních společenství a partnerství v současném světě, a to

nejen pro bezpečnost zemí, ale i pro možnost volného obchodu a pohybu lidí. Upozornila také na to, že příštích deset let může být s ohledem na aktuální události těžších než těch deset uplynulých.

Ve druhé části diskusního panelu dostali slovo lídři kandidátek parlamentních politických stran pro nadcházející volby do Evropského parlamentu. Na debatě tak vystoupili Jan Keller (ČSSD), Kateřina Konečná (KSČM), Luděk Niedermayer (TOP 09 a Starostové), Klára Samková (Úsvit přímé demokracie Tomia Okamury), Pavel Svoboda, (KDU-ČSL), Pavel Telička (ANO 2011) a Jan Zahradil (ODS).

U příležitosti této akce na Právnické fakultě UK rektor Tomáš Zima zahájil výstavu *Evropa!?!?* Expozice představuje významné osobnosti českých dějin 20. století a jejich pohled na Evropu. Výstavu připravilo společné vědecké pracoviště Filozofické fakulty UK a Filosofického ústavu AV ČR *Collegium Europaeum* pod vedením Petra Hlaváčka.